

Hoe berekenen we een Golf?

We nemen 21 maart 2001 als voorbeeld en beginnen met de cyclische indicatie van Uranus. Daartoe berekenen we eerst de afstand (hoek) tussen Pluto en Neptunus, deze bedroeg 53 graden. Daarbij tellen we de afstanden van Uranus-Pluto en Uranus-Neptunus, respectievelijk 68 en 15 graden en verkrijgen een totaal van 136 graden.

Voor de cyclische indicatie van Saturnus nemen we dit getal als uitgangspunt en tellen daarbij op de afstanden van Saturnus-Pluto, Saturnus-Neptunus en Saturnus-Uranus. Voor Jupiter doen we daarna hetzelfde. Dat komt er dan als volgt uit te zien:

1. Neptunus-Pluto	53 graden
2. Uranus-Pluto	68
3. Uranus Neptunus	15
	--- +
	114 graden = de Uranusgolf
4. Saturnus Pluto	162
5. Saturnus-Neptunus	
6. Saturnus Uranus	86
	--- +
	493 graden = de Saturnusgolf
7. Jupiter-Pluto	171
8. Jupiter-Neptunus	118
9. Jupiter-Uranus	103
10. Jupiter-Saturnus	9
	--- +
	894 graden = de Jupitergolf

Deze berekening maken we voor alle jaren en zetten de punten uit in een grafiek. Verbinden we deze punten dan ontstaat er een golflijn. Omdat de term cyclische indicatie elke keer een hele mond vol is, spreek ik in het vervolg over de Uranusgolf, de Saturnusgolf en de Jupitergolf.

Deze golven vindt u op het historisch overzicht terug als blauwe en rode lijnen, maar nogmaals, alleen bij **gelijke fase**.

Ik wil graag benadrukken hoe eenvoudig deze werkwijze is:

0 - 180	180 - 0
stijgend	dalend
uitgaand	ingaaend
plusfase	minfase
blauwe-	rode lijn (voor NE-PL)

Astronomische indeling

In het Westen wordt de geschiedenis eenvoudig onderscheiden in perioden van 1000 en 500 jaar:

-500 tot 500: de Antieke beschaving.

500 tot 1500: de Middeleeuwen

1500 en verder: de Nieuwe Geschiedenis.

Dit is weer onder te verdelen in perioden van 500 jaar, zoals te zien boven de kolommen op de tekening. Deze hebben dus elk hun eigen historisch karakter.

Deze indeling valt in de tijd samen met de Neptunus-Pluto cycli (Neptunusgolf) van ca. **493** jaar.

Pluto heeft de meest excentrieke baan van alle planeten maar heeft zich desondanks geheel naar Neptunus gevoegd. Dat heeft niet alleen geresulteerd in een harmo-

nische verhouding van **2 : 3** in hun omlooptijden, maar ook tot een 'harmonische constante' wanneer Pluto gemiddeld over een bepaalde periode dezelfde afstand heeft tot de Zon als Neptunus (ca 30 A.E.). Deze vindt u terug als langdurende sextielen tijdens de uitgaande opwaartse fase, en als langdurende driehoeken tijdens de dalende, ingaande fase van de Neptunusgolf. Deze zijn in groene lijn aangegeven.

De verhouding in de omlooptijden van Pluto, Neptunus en Uranus is **2 : 3 : 6-**. Uranus is dus net niet snel genoeg om Pluto en Neptunus bij te houden. De verhouding in hele getallen is dan ook: **16:24:47**.

Voor de drie synodische perioden is de verhouding: PL-NE : NE-UR : PL-UR als **8:23:31**.

Dit resulteert in een 'samenstand' van deze drie planeten in en rond **677 v.C.** en vervolgens **8x493** jaar later in en rond **3369**. Van deze 8 synodische perioden vindt u de eerste 6 terug op ons overzicht.

De samenhang

Om dit overzicht te testen kijken we eerst naar die perioden waarin alle golfphasen dalend zijn, dus waar alle lijnen rood zijn. Dat moeten dus de minst aangename perioden uit de geschiedenis zijn.

Vervolgens kijken we naar de perioden waarin alle lijnen blauw zijn, dus alle golven zich in de opwaartse fase bevinden. In het bijzonder kijken we naar: alles blauw langs groen (langdurige harmonie tussen Neptunus en Pluto zoals genoemd). Daar moeten zich de hoogtepunten afspelen. De meest contrastrijke perioden liggen in de eerste 100 jaar van elke kolom. Elke maal stort er een tijdperk in (rode lijnen), waarna er een nieuwe periode van bloei volgt (veel blauwe lijnen, liefst langs groen).

In het bijzonder vraagt de grote conjunctie tussen PL, NE en UR rond **575 v.C.** onze aandacht. Ik mag dan misschien verwijzen naar het begrip Axenzeit (Axial Period), zoals dat is ontwikkeld door de filosoof Karl Jaspers.

Het betreft hier de overgang van de culturen die behoren tot de Semitische en Hamitische taalgroep, naar de culturen van Indo-Germaans sprekende volken.

Waar tijdens unaniem dalende golven **Nineveh** totaal wordt verwoest (-612), waarbij een eind komt aan de Assyrische hegemonie, wordt ruim een halve eeuw later, tijdens unaniem stijgende golven, deze gebieden in bezit genomen door de **Perzen**.

Wat is de winst? Deze grote conjunctie valt ook samen met de geboorte van een aantal ethici, al zijn hun geestelijke activiteiten niet onder één noemer te vangen. Ik noem **Lao-tse, Confucius, Boeddha, Deutero-Jesaja, Zarathoestra, Pythagoras etc.**

Bekend is bijvoorbeeld dat het bestuur van de Perzen in de 6e eeuw v.C. heel wat minder wreed was dan dat van hun voorgangers de Assyriërs. Dit zou geïnspireerd zijn door de ideeën van Zarathoestra.

Ook zien we hier de overgang van mythe naar historie, van magie naar filosofie en wetenschap, in de ontwikkeling van de Griekse cultuur. En wat dacht u van de overgang van tirannie naar democratie? Van onderdaan naar vrije burger?

De Amerikaanse historicus Henri Bamford Parkes zegt over deze tijd:

Het zou futiel zijn je over te geven aan mystieke speculaties over het probleem dat opgeworpen wordt door de coincidentie van geboortedata, maar het is onmogelijk de suggestie te negeren dat heel zelden in de geschiedenis er zich in de menselijke ontwikkeling veranderingen voordoen die niet bevredigend verklaard kunnen worden door welke theorie van oorzaak en gevolg dan ook.

De intellectuele verworvenheden van de 6e eeuw v.C., tezamen genomen, duiden op een groep mutaties in de spirituele ontwikkeling van de mens, te vergelijken met wat er gebeurt als er een nieuwe soort verschijnt in de biologische evolutie.

De ontwikkeling van de Griekse filosofie begint rond de grote conjunctie van -577 met het optreden van **Thales van Milete**, om daarna via natuurfilosofen, en daarna **Socrates** en **Plato**, te eindigen met het verscheiden van **Aristoteles** (dus tijdens NE-180-PL).

Uit opgravingen is gebleken dat Rome is gesticht door de Etruriër Tarquinius Priscus rond -575, dus tijdens de grote conjunctie.

De enige maal dat alle golven zich in de opgaande fase bevinden, tegelijkertijd naast een langdurende PL-NE harmonie, vinden we de **Augusteïsche Renaissance**. Hoogtepunten: -17 eeuwfeesten - afkondiging van de wereldvrede **Pax Augusta**. - 9 wijding van het vredesaltaar op het Marsveld - **Ara Pacis**.

Daartegenover vinden we tijdens eensgezind dalende golffasen, vergezeld door twee ingaande vierkanten van Uranus, de **verwoesting van Rome in 410**. Dus alles dalend tijdens maximale spanningsaspecten.

Kijken we op het overzicht naar onze tijd en volgen we het spoor terug dan zien we naast de eensgezind dalende golven (rode lijnen):

Spaanse burgeroorlog en Wereldoorlog II

Balkanoorlogen en Wereldoorlog I (de Jupitergolf gaat pas in 1919 stijgen).

Vanaf het **Schrikbewind** na het uitbreken van de **Franse Revolutie** tot aan de **Slag bij Waterloo**.

De **godsdienstoorlogen** van de 2e helft van de 16e eeuw, met daarin het zwaarste gedeelte van de **80 Jarige oorlog**.

Het verschijnsel renaissance

We kijken nu naar waar alle lijnen blauw zijn (dus alle golven stijgen) in combinatie met groen (langdurend sextiel tussen Pluto en Neptunus), dat u terugvindt op de bovenste helft van het overzicht. Deze vallen samen met belangrijke perioden in de ontwikkeling van de Europese cultuur.

Het historisch overzicht is ingedeeld in eeuwen waarvan er 5 in een kolom gaan, 500 jaar dus.

Zoals we weten duurt een synodische periode van Neptunus-Pluto 493 jaar, dus 7 jaar korter dan de lengte van een kolom. Daardoor stijgen de NE-PL conjuncties, horizontaal met elkaar vergeleken en ook de NE-PL sextiel-perioden (groen).

Omdat Uranus niet helemaal in ritme is met NE en PL, daarvoor iets te dicht bij Neptunus staat, zakken de golven op ons overzicht in horizontaal vergelijk.

Door deze twee tegengestelde horizontale veranderingen

laat elke kolom andere combinaties zien tussen blauwe lijnen (opgaande golven) en groen. Soms elkaar afwisselend zoals in de Griekse kolom, soms naast elkaar zoals tijdens de Augusteïsche renaissance in de tweede kolom, en tijdens de ontdekkingsreizen tegen het einde van de 15e eeuw.

Het voert hier te ver om alles uit te leggen over de verschillen in historische dynamiek gerelateerd aan de NE-PL harmonie enerzijds en aan opwaartse golven anderzijds. Reeds in 'Golven' heb ik gewezen op het samenvallen in de tijd van hoogtepunten in de Europese cultuur en de langdurende harmonie in de NE-PL cycli. Ons beperkend tot de sextielen zien we:

I Gouden eeuw van Pericles, hoogtepunt van de **Klasieke periode** der Grieken.

II Augusteïsche renaissance, voortzetting van de **Griekse** (hellenistische) cultuur met **Romeinse** middelen.

III Deze ronde begint nogal onfortuinlijk met alles rood (verwoesting van Rome), maar historici spreken over een 'gouden periode' tijdens het bewind van **Theodorik de Grote**, in Italië.

IV Ottoonse renaissance, pogingen het Romeins Imperium te herstellen. Hoogtepunt Romaanse kunst.

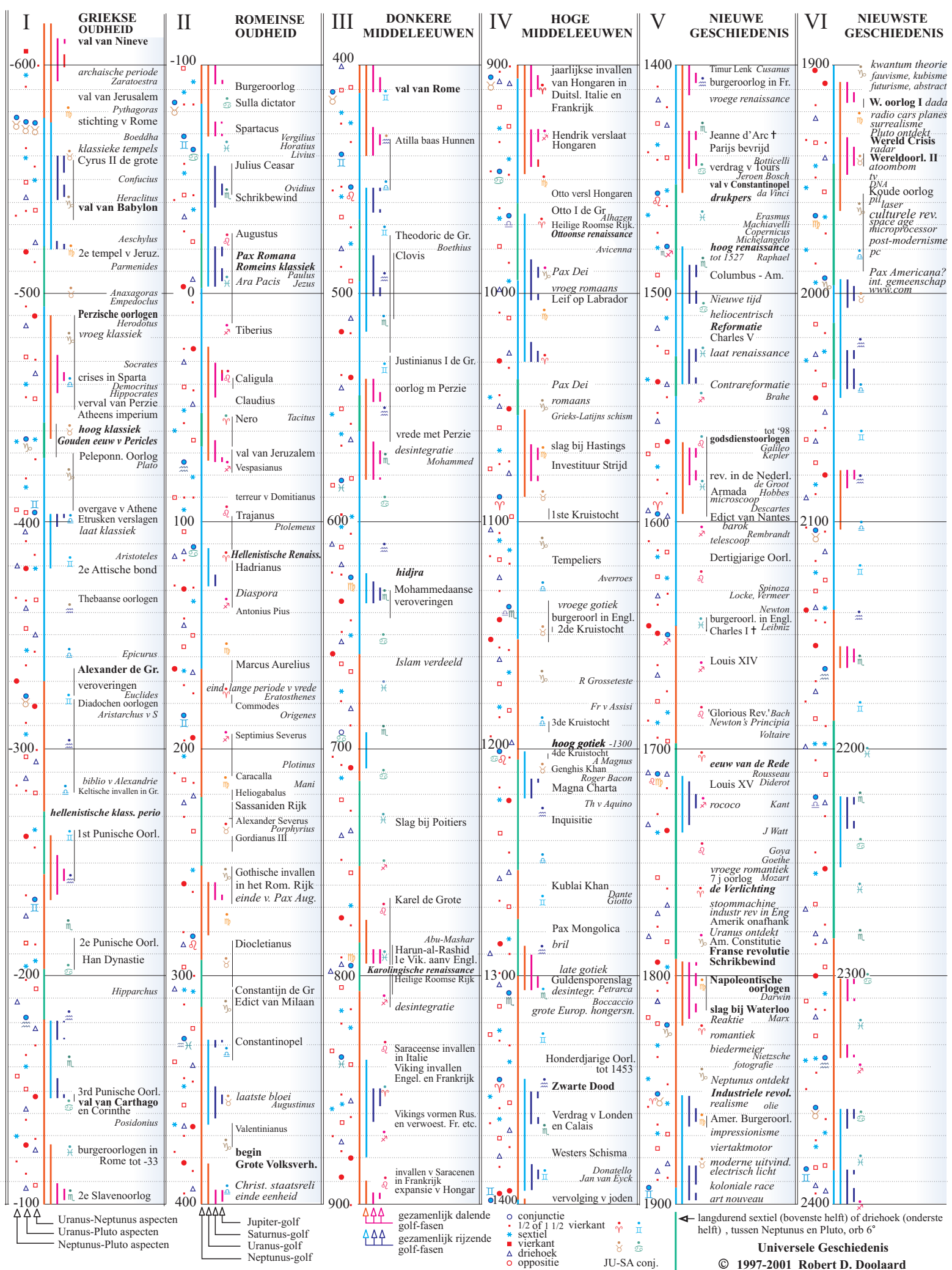
V Het hoogtepunt van de renaissance in Italië, eind 15e-, begin 16e eeuw. Zeer geïnspireerd door de klassieken.

Opvallend is dus dat al deze bloeiperioden zich laten inspireren door de daaraan voorafgaande bloeiperioden tijdens overeenkomende NE-PL harmonieën.

Kunnen we iets dergelijks verwachten in de komende tijd, nu we weer in overeenkomstige golffasen gaan verkeren? Ongetwijfeld zult u denken aan de eenwording en uitbreiding van Europa; die ontwikkeling lijkt alleszins 'de tijd' mee te hebben. Dit in groot contrast met de periode van de eerste helft van deze eeuw toen dalende golffasen de ondergang van Europa begeleidde. Overeenkomstig de tijd van de renaissance, die uit het duister van de 100-Jarige oorlog oprees, beleven we weer een 'nieuwe tijd', hoe u daar overigens ook over mag denken.

We zullen meer weten in de jaren 20 van de volgende eeuw wanneer we het beste krijgen van alle tijden: blauwe lijnen langs groen, naast harmonische aspecten in de drie cycli van de drie laatst ontdekte planeten. Dat heeft zich nog niet eerder voorgedaan.

Literatuur: *Golven* (1986)
Golven en Oorlogen (1993).
Universele geschiedenis (1997)

Uranus-Neptunus aspecten
 Uranus-Pluto aspecten
 Neptunus-Pluto aspecten

Jupiter-golf
 Saturnus-golf
 Uranus-golf
 Neptunus-golf

gezamenlijk dalende
 golf-fasen
 gezamenlijk stijgende
 golf-fasen

o conjunctie
 1/2 of 1 1/2 vierkant
 * sextiel
 ■ vierkant
 △ driehoek
 ○ oppositie

← langdurend sextiel (bovenste helft) of driehoek (onderste helft), tussen Neptunus en Pluto, orb 6°

Universele Geschiedenis

© 1997-2001 Robert D. Doolgaard

JU-SA conj.